

ที่ นร ๐๕๐๓/ ๒๑๒๙๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการ
(กรณีร่างพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาคริสต์ พ.ศ.)

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๑๘๕๖๘
ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๒๒๒๖
ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ตามที่ขอให้พิจารณาดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการ
(ร่างพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาคริสต์ พ.ศ. ซึ่งพลเอก ปรีชา โรจนเสน
กับคณะ เป็นผู้เสนอ) นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว
เห็นว่า ไม่ควรรับหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ลงมติว่า
ให้ส่งคืนร่างพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาคริสต์ พ.ศ. (พลเอก ปรีชา โรจนเสน
กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการไปยังสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติภายในกำหนดเวลา พร้อมแจ้งข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีไปด้วยว่า

๑. ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีสาระสำคัญเพียงการรับรองสถานะ
และโครงสร้างการบริหารองค์กรศาสนาคริสต์ตามข้อเท็จจริง ณ ปัจจุบัน และเท่าที่มีการมา
ขอจดทะเบียนอยู่ในความอุปถัมภ์ของทางราชการเท่านั้น โดยไม่มีบทบัญญัติเพื่อแก้ไข
ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและสมควรได้รับการแก้ไข กล่าวคือ กรณีที่มีการแอบอ้างเรียไรงิน
โดยมีการนำตึกแถวมาจัดตั้งเป็นโบสถ์ และหนีหายไปเมื่อได้เงินพอสมควร จึงควรมีบทบัญญัติ
ที่กำหนดกฎเกณฑ์การจัดตั้งโบสถ์ให้ทางราชการสามารถได้ข้อมูลของการจัดตั้งโบสถ์ที่ถูกต้อง
และเชื่อถือได้ เพื่อคุ้มครองประชาชนนอกจากนั้นยังไม่มีบทบัญญัติส่วนใดที่กล่าวถึงการควบคุม

/การจัดตั้ง

การจัดตั้งศาสนสถานของศาสนาคริสต์ ในทางปฏิบัติจึงทำให้เกิดการจัดตั้งศาสนสถานที่ไม่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลขององค์กรทางศาสนาคริสต์เกิดขึ้นมากมาย และทางราชการก็ไม่สามารถเข้าไปควบคุมการจัดตั้งได้เพราะไม่มีกฎหมายใดให้อำนาจ อีกทั้งในปัจจุบันก็ยังไม่มีหน่วยงานใดเข้ามากำกับดูแล ดังนั้น การกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการบริหารองค์กรทางศาสนาคริสต์ควรเป็นกฎหมายที่สามารถแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในปัจจุบันด้วย เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยและเป็นการคุ้มครองประชาชนจะเหมาะสมกว่า

๒. โดยที่เรื่องในทางศาสนาเป็นเรื่องละเอียดอ่อนและปัจจุบันยังมีกลุ่มต่าง ๆ ที่นับถือศาสนาคริสต์ซึ่งมีชีนิกายโรมันคาทอลิกและยังมิได้เข้าอยู่ในการกำกับดูแลขององค์กรศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ ๔ องค์กรที่อยู่ในความอุปถัมภ์ของทางราชการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ กลุ่มต่าง ๆ ดังกล่าวก็ถือว่าเป็นผู้นับถือศาสนาคริสต์เช่นเดียวกัน จึงควรเปิดโอกาสให้กลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้ได้แสดงความคิดเห็นด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลและปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกกัน นอกจากนี้ การกำหนดรูปแบบการบริหารองค์กรศาสนาคริสต์ควรต้องรับฟังความคิดเห็นอย่างรอบด้านก่อน และพิจารณาว่า การกำหนดในลักษณะตายตัวตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะเหมาะสมหรือไม่ เนื่องจากเรื่องศาสนานั้นเป็นเรื่องของความเชื่อในทางศาสนา และการแบ่งเป็นกลุ่มต่าง ๆ ยังมีความขัดแย้งกันอยู่ ประกอบกับร่างมาตรา ๔ ที่กำหนดว่า ศาสนาคริสต์ในประเทศไทยคือศาสนาอะไร และประกอบด้วยองค์กรศาสนาคริสต์ใดบ้างนั้น เห็นว่า ลักษณะศาสนาคริสต์นั้นเป็นเรื่องทางนามธรรมและเป็นไปตามความเชื่อแต่ละยุค แต่ละสมัย ไม่ควรอย่างยิ่งที่จะนำมากำหนดตายตัวไว้ในกฎหมาย ควรปล่อยให้ไปไปตามข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่ แต่กฎหมายควรกำหนดให้มีเนื้อหาสาระที่สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงเห็นว่ายังไม่สมควรรับหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้

จึงเรียนยืนยันมา ทั้งนี้ ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้กลับคืนไปยังสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาภายในกำหนดเวลาแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นางโฉมศรี อารยะศิริ)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๕๐๐๐ ต่อ ๓๐๗

13 พ.ย. 2550